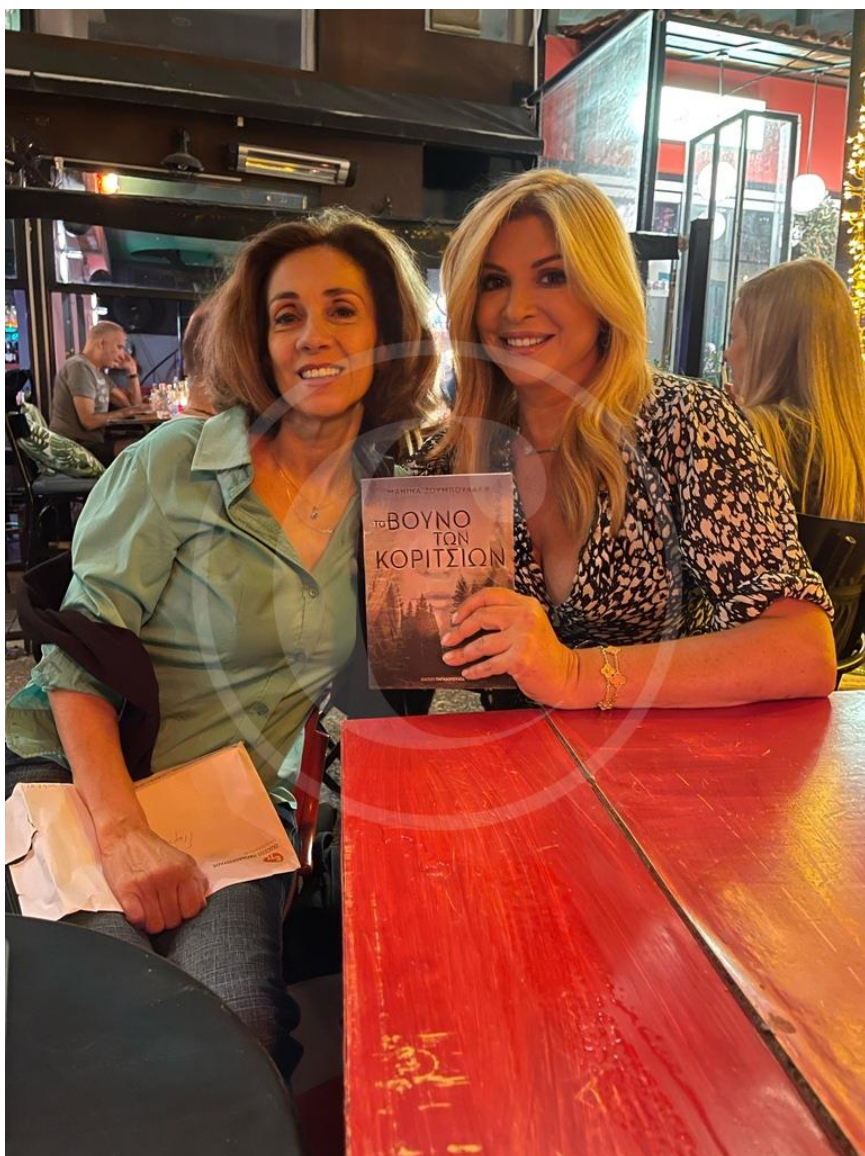

Ταξίδι στο χρόνο με “Το βουνό των κοριτσιών” της Μανίνας Ζουμπουλάκη

Το νέο μυθιστόρημα της Μανίνας Ζουμπουλάκη

Χριστίνα Πολίτη

09 Ιουνίου 2022

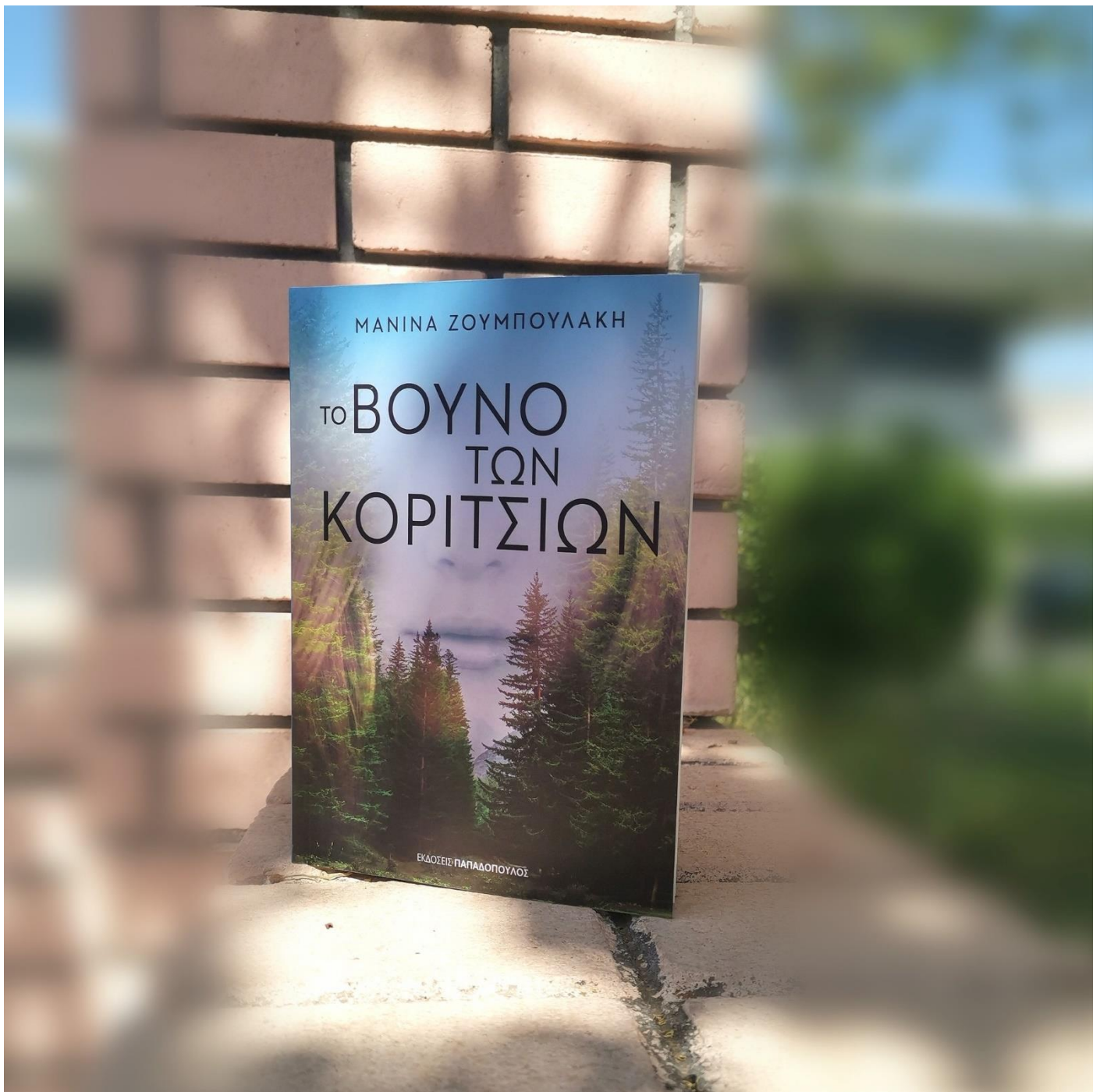
“Το βουνό των κοριτσιών” το διάβασα μέσα σε μία ημέρα, δηλαδή το καταβρόχθισα. Την επόμενη μέρα ήταν μέσα στο μυαλό μου οι ηρωίδες, η Σάνα, ο

Αράμ , η Λένη, η Ελβετίδα και ο λύκος που είναι μισός σκύλος ή ο σκύλος που είναι μισός λύκος και αποδείχθηκε ο καλύτερος bodyguard. Είναι ένα ιστορικό ντοκουμέντο, ένα σπουδαίο σενάριο για ταινία, μα πάνω από όλα είναι ένα καταπληκτικό μυθιστόρημα!

Η Μανίνα Ζουμπουλάκη δεν αφήνει τίποτα στην τύχη. Οι εποχές, οι τοποθεσίες, τα ρούχα, οι συνήθειες, τα ήθη και τα έθιμα, οι σχέσεις των ανθρώπων και ιδιαίτερα η θέση των γυναικών, έχουν ελεγχθεί προσεκτικά. Έχει κάτσει και έχει ερευνήσει με επιμέλεια, το χώρο και το χρόνο της ιστορίας της. Το σκηνικό που στήνει σε κάθε κεφάλαιο, οι διάλογοι και οι πράξεις των ηρώων, ακόμα και οι αποφάσεις τους, έχουν από πίσω ένα ιστορικό γεγονός, που συμβαίνει παράλληλα και επηρεάζει τη ζωή τους. Όλα συμβαίνουν σε συγκεκριμένο πλαίσιο. Αυτό, έχει σαν αποτέλεσμα να γίνεται πιο αληθοφανής η ιστορία και ο αναγνώστης να ταξιδεύει στο χώρο και στο χρόνο.

Η Μανίνα δεν αφηγείται απλώς μια ιστορία. Έχει στόχο και αιτία κάθε φορά που γράφει ένα βιβλίο. Γνωρίζει άριστα ελληνικά και τα νέα και τα παλιά. Γνωρίζει άγνωστες λέξεις χαμένες στο βάθος του χρόνου. Από τον πατέρα της έχει μάθει σοφές τουρκικές παροιμίες και εκφράσεις. Έχει διασώσει στη μνήμη της ιδιωματικές λέξεις από τον τόπο της καταγωγής της και από τη Μακεδονία γενικότερα. Και είναι γνωστή η αγάπη της στα λεξικά, στα οποία βυθίζεται και ψαρεύει γλωσσικούς θησαυρούς, ξεχασμένους εκεί από τις παλαιότερες γενιές. Η ίδια ισχυρίζεται, ότι ξεκινάει χωρίς στόχο να γράφει ιστορίες και σιγά-σιγά, οι ιστορίες αυτές μπλέκονται η μια με την άλλη και αλληλοσυμπληρώνονται. Ακόμα και έτσι να συμβαίνει, επειδή είναι 40 χρόνια φούρναρης σε αυτή τη δουλειά, αυτή και μόνον αυτή, ξέρει ποια ιστορία θα μπλέξει.

Το Βουνό των Κοριτσιών με έβαλε να ξεσκονίσω ένα πάρα πολύ σημαντικό κομμάτι της ιστορίας μας. Διάβασα μετά από χρόνια τα πάντα για τους Ελεύθερους Πολιορκημένους του Μεσολογγίου, τη δραματική έξοδο, τους πρωταγωνιστές, τα μαρτύρια που πέρασαν από την πείνα – οι σκηνές που περιέγραφε που έτρωγαν γάτες και ποντίκια από την εξαθλίωση ήταν απίστευτες, και όμως αληθινές. Μετά έφτασα διαμέσου Καραϊσκάκη και Μαυροκορδάτου έως τον Κολοκοτρώνη – ακόμα και τα ζώδια έφτασα να ψάξω, πόσα παιδιά έκαναν κλπ κλπ. Περισσότερη ώρα μελέτησα τον Λόρδο Βύρωνα. Είναι και αυτός μέρος του παζλ των αναμνήσεων της πρωταγωνίστριας.

Η ελληνική ιστορία παραμένει πάντα μπερδεμένη, γεμάτη αντιφάσεις, ηρωισμό και προδοσίες – ουσιαστικά τίποτα δεν είναι ξεκάθαρο εκτός από το μήνυμα που βροντοφωνάζει το βιβλίο της Μανίνας. Πώς από το πολυπολιτισμικό Μεσολόγγι, οι άνθρωποι που σώθηκαν βγήκαν όλοι ενωμένοι και Έλληνες. Από όπου και να προέρχονταν.

Την ημέρα που το διάβασα πρέπει να πήρα και τρία κιλά αφού οι περιγραφές των φαγητών ήταν συγκλονιστικές – ακόμα και ο χυλός με τα βότανα που ζήλεψαν οι Τούρκοι, με έκανε να σηκωθώ και να φτιάξω τραχανά. Οι περιγραφές της είναι μοναδικές. Νομίζεις ότι βλέπεις ταινία ή καλύτερα ότι είσαι εκεί αφού περιγράφει με εξονυχιστικές λεπτομερείς όλες τις μυρωδιές, ευχάριστες και δυσάρεστες. Υπήρξαν φορές που έκλεινα τη μύτη μου ή ξυνόμουν με τις περιγραφές των κοριών. Όταν έγινε σεισμός στο Μοναστήρι, κοίταξα γύρω μου αν είναι το

δωμάτιο εντάξει. Με ταξίδεψε σε μέρη της Ελλάδας που εκείνη ξέρει τόσο καλά αλλά δυστυχώς δεν έχω επισκεφτεί. Λάτρευσα τον παιδικό τρόπο σκέψης της Λενιώς. Τι συγκινητικό το "καλύτερα να έχεις για λίγο καιρό μαμά από καθόλου". Ο τρόπος που έκαναν fade out τα αγαπημένα πρόσωπα των κοριτσιών από το παρελθόν. Ο ένας είχε μόνο μάτια, ο άλλος μόνο πρόσωπο. Έκλεισα τα μάτια μου και προσπάθησα δυνατά να φέρω την εικόνα του πατέρα μου. Έναν άνδρα που με έμαθε να ζω ελεύθερη.

Η Σάνα, η ηρωίδα της Μανίνας, είναι ψυχοπαίδι από τη Βουλγαρία που σώθηκε από θαύμα και με τη σειρά της, μαζί με την Ρουθ που είναι Ελβετίδα και δασκάλα, σώζει κορίτσια από το σκλαβοπάζαρο, μαθαίνοντας τους στο μοναστήρι πώς να ζουν ελεύθερα. Μπορείς να είσαι επαναστάτρια αν είσαι κορίτσι. Η Μανίνα

αγαπάει τις γυναίκες. Τα κορίτσια της είναι γεμάτα κουράγιο και αξιοπρέπεια. Είναι δυνατά και αντέχουν τις κακουχίες. Δεν τσακώνονται για μικροπράγματα. Μόνο ένα κοριτσάκι στενοχωρέθηκε όταν του έκοψαν τα μαλλιά. Οι υπόλοιπες παραμένουν ακλόνητες στο στόχο τους. Μου αρέσει που δεν θέλει να τις περάσει από παραπάνω δράματα και ότι στο τέλος τις τακτοποιεί όλες. Αφού έτσι κι αλλιώς πέρασαν τόσα πολλά. Το καλό πάντα νικάει. Η φιλία, η αλληλοϋποστήριξη και η συμπόνοια είναι η μοναδική λύση επιβίωσης στις δυσκολίες κάθε εποχής. Ένα μεγάλο όπλο της ελευθερίας τους στο μοναστήρι: η μόρφωση. Η μάθηση είναι δύναμη. Και μετά από κάθε βιβλίο της Μανίνας Ζουμπουλάκη, είμαστε πιο δυνατοί.

Στο βιβλιοπωλείο Ευριπίδης στη Στοά, στο Χαλάνδρι, έγινε η πρώτη παρουσία του βιβλίου. Αποσπάσματα διάβασαν η Μαργαρίτα Μυτιληναίου και η Γαλήνη Τσεβά, μίλησαν εκτός από την συγγραφέα, η Χριστίνα Πολίτη και ο Θανάσης Τσιρταβής, ενώ η Άρτεμις Ματαφιά τραγούδησε τρία τραγούδια ειδικά επιλεγμένα από την ίδια, σχετικά με την περίοδο που αναφέρεται “Το βουνό των κοριτσιών” (Στη φωτογραφία η Άρτεμις Ματαφιά, με τον Γιώργο Γαλίτη και τον Γιώργο Παυριανό). Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος